

Homilie: Gezin als vitale cel - pr. Marnix Galle

Vandaag (29 - 30 december 2012) houden wij het feest van de "Heilige Familie", een ideaal moment tussen Kerstmis en Nieuwjaar om aandacht te schenken aan onze families.

Vandaag staan wij stil bij ons gezin van herkomst, waar we zoveel aan te danken hebben, voor alles wat we er kregen aan waarden. Mogen onze wensen dan straks geworteld zijn in deze vruchtbare humus.

In het evangelie vandaag (Mt 2,13-15.19-23) horen we iets over Jezus rond zijn laatste voorbereiding, wellicht om dan aan 13 jaar zijn Bar Mitwah feest mee te maken als inwijdingsritus van elke Jood, wat te vergelijken is met ons Heilig Vormsel. Jezus ontwikkelt hier Jeruzalemkwaliteiten en Nazarethkwaliteiten.

Toch wil ik dit feest benutten om U drie spiegels aan te reiken om van uw gezin een vitale cel te maken in onze wereld.

Eerste spiegel: Zorg voor voldoende communicatie binnen uw gezin en zorg zeker voor voldoende kwalitatieve communicatie tussen de partners. Ons spreken kent lagen en gelaagdheden:

- Spreken over feiten en faits divers.
- Spreken als verstandelijk redeneren.
- Spreken vanuit onze beleving.

Het doet mij telkens pijn bij het horen "wij kunnen niet spreken met mekaar, zowel als partners en als ouders met de kinderen". Alstublieft leer met elkaar spreken van hart tot hart, in alle openheid en zelfs tot in het kwetsbare. De kwaliteit van onze communicatie bepaalt de vitaliteit van ons leven en onze liefde. Zulke mensen maken van contacten ontmoetingen! Dat is levengevend, dat maakt gelukkig. Om daaraan te werken en stof tot gesprek te geven tijdens deze feestelijke en familiale dagen: verhoog de kwaliteit van uw tafelmomenten en volg TV programma's die aanzetten tot gesprek en tot ontmoeting.

Tweede spiegel: Zorg voor een warm en teder klimaat als fundament om de dubbele liefdestaal te spreken en te leren spreken. Vergeet nooit, elk kind is de vrucht van een relatie en is geroepen om relatiebekwaam te worden.

Dubbele liefdestaal leren: Een geluk, een droom en een opgave. Het is de kans bij uitstek om creatief met uw verschillend zijn als man en vrouw om te gaan en zo door en voor mekaar te vallen, mens te worden en eenzaamheid weg te werken.

In onze cultuur is het zo dat de sterkste en eerste liefdestaal van de man zijn lichaamstaal is. Daar is niets mis mee. Bij de doorsnee vrouw is dit omgekeerd: de verbale taal van spreken en beluisterd worden staat centraal. Anders gezegd: de eerste nood bij de man is de fysieke intimiteit en bij de vrouw de verbale intimiteit. U bent zo aanvullend en verschillend dat U precies bij uw partner veel kunt bijleren over uw zwakste taal. Dat wens ik U, zeker in deze kersttijd: groeiende tweetaligheid en daarin mekaars tempo en verlangen respecteren.

Derde spiegel: Een koppel en een gezin, als kleine gemeenschap, kan een soort huiskerk worden, waar ouders kinderen voeden en grootbrengen en waar kinderen hun ouders verder opvoeden. Zo wordt opvoeden een wederkerig gebeuren, waar zowel ouders als kinderen hun eigen inbreng en inzicht hebben om voor mekaar vruchtbaar te zijn en zo hun eigen waarden te ontwikkelen.

Alstublieft, geef mekaar de ruimte om samen veel te beleven en veel tot leven te laten komen! Ik zie hierbij twee sporen om ook in het gezin te groeien in geloof:

- Meestal vetrekken we vanuit mekaars ervaring om mogelijks te komen tot sterke ervaringen, zelfs diepte-ervaringen, waarover U wederzijds kunt verwonderen en op het spoor komen van het Mysterie, dit wil zeggen wat ons overstijgt...
- Ook is het mogelijk om naast het spoor van uw ervaring ook af en toe eens te luisteren naar de Bijbel, naar Gods Woord. Zo leren we ons leven te leggen op de Bijbel en de Bijbel op ons leven. Daarvoor kunt U ook liturgische vieringen benutten of als gelovige te groeien in vriendschap en gevoeligheid voor meer.

Mogen deze drie spiegels U helpen en oproepen om uw gezin meer kleur en diepte te geven.

Marnix Galle